

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10Pc/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417206218
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1417206218.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej navrhovateľa: M. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. M.. W.. C. XX/XX, XXX XX B., proti odporcovi: Q. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. M.. W.. C. XX/XX, XXX XX B., o zrušenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi určenú rozsudkom Okresného súdu v Senici č. k. 7P/96/2011-60 zo dňa 19.06.2012, a to s účinnosťou od 05.06.2017.

II. Súd nepriznáva žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 31.05.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.06.2017, sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti voči svojmu plnoletému synovi - odporcovi. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že odporca dňa 09.03.2017 na základe rozhodnutia strednej školy z dôvodu jeho veľkej absencie ukončil štúdium na strednej škole. Navrhovateľ uviedol, že podľa vyjadrenia odporcu, tento je zamestnaný. Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi.

2. Súd doručoval odporcovi návrh na adresu trvalého pobytu, zásielka sa súdu vrátila dňa 20.11.2017 s o značením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, následne súd doručoval návrh prostredníctvom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave - Karlova Ves, navrhovateľ prevzal zásielku dňa 04.12.2017, pričom tento sa k návrhu nevyjadril, uplatnený nárok nerozporoval.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 15.02.2018, na ktoré sa nedostavil navrhovateľ, ktorý doručil súdu dňa 13.02.2018 emailové ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní zo zdravotných dôvodov a zároveň vyslovil súhlas, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti, nakoľko podľa komunikácie so synom odporcom - Q. A., je zrejmé, že tento s podaným návrhom súhlasí. Odporca sa pojednávania nezúčastnil, predvolanie na pojednávanie mu bolo doručované prostredníctvom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave - Karlova Ves. Predvolanie na pojednávanie bolo odporcovi doručované aj oznámením zverejneným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 01.02.2018.

4. Dňa 13.09.2018 sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žiaden z účastníkov konania. Predvolanie na pojednávanie mali vykázané riadne a včas dňa 21.06.2018. Svoju neúčasť riadne a včas neospravedlnili.

5. Súd nariadil ďalšie pojednávanie na deň 27.06.2019, na ktoré sa nedostavili účastníci konania. Doručenie predvolania mal navrhovateľ vykázané dňa 03.06.2019, odporca dňa 21.06.2019 - zásielku si neprevzal v odbernej lehote. Svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili riadne a včas. Súd vykonal opakovane lustráciu v Sociálnej poisťovni, na základe ktorej mal preukázané, že odporca Q. A. je zamestnaný od 18.04.2018, aktuálne pracuje v spoločnosti E. W., B.. T.. Y.. od 01.03.2019, pričom jeho priemerný mesačný zárobok je cca 540,- Eur.

6. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie v oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu sp.zn. 10Pc/11/2017 a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Rozsudkom Okresného súdu v Senici č. k. 7P/96/2011-60 zo dňa 19.06.2012, bola navrhovateľovi uložená povinnosť prespievať na výživu odporcu, mesačne sumou vo výške 120,- Eur.

8. Podľa ust. § 155 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), konanie sa začína len na návrh.

9. Podľa ust. § 156 CMP účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

10. Podľa ust. § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

11. Podľa čl. 6 CMP, súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

12. Podľa ust. § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

13. Podľa ust. § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

14. Podľa ust. § 217 ods. 1 CSP (veta prvá) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia .

15. Podľa ust. § 43 ods. 3 písm. a) zák.č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine v platnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“), dieťa je ďalej povinné spolupracovať so svojimi rodičmi v záujme starostlivosti o neho a jeho výchovu.

16. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

18. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a vzniká jeho narodením. Naproti tomu stojí vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k deťom, ktorá im vyplýva priamo zo zákona. Ustanovenie §62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú schopné samy sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté a plnoleté a z hľadiska veku detí tieto nároky nediferencuje.

19. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol vo veci týkajúcej sa výživného dieťaťa opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov a táto musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene.

20. Teleológia ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine (plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť) je zásadne postavená na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samé sa živiť má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách, je „strojom svojho šťastia“. Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti a i.), v akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si poniesie samé. Zmyslom a účelom teda je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho event. pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť. Objektívna nemožnosť dieťaťa živiť sa samostatne z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia vedúceho až k pozbaveniu spôsobilosti na právne úkony, nemôže byť pričítaná na ťarchu tohto dieťaťa v tom zmysle, že by po priznaní sociálnych dávok už nemalo mať právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (a že by nemalo mať právo na výživné zo strany rodiča). Takto znevýhodnené dieťa si svoje postihnutie nespôsobililo a naopak potrebuje pomoc po všetkých stránkach, aby jeho život bol čo najviac znesiteľný v rámci už tak značne obmedzených možností. Dôsledky (aj majetkové, t. j. vyživovacia povinnosť) takéhoto postihnutia dieťaťa preto musia ísť na ťarchu toho, kto (ako racionálna bytosť) dieťa na svet, dobrovoľne a pri vedomí si všetkých možných dôsledkov, priviedol, teda rodiča, pokiaľ to samozrejme jeho majetkové možnosti objektívne umožňujú (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 13. marca 2013, sp. zn. I.ÚS 2306/12).

21. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou. Dosiahnutím plnoletosti táto vyživovacia povinnosť nezaniká, ale trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať

všetky relevantné životné náklady, pričom sa vyžaduje, aby táto schopnosť bola trvalá, nakoľko príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Z hľadiska posúdenia zániku vyživovacej povinnosti je jednoznačná situácia, keď dieťa získa pravidelný príjem.

22. Súd mal na základe vyjadrenia navrhovateľa preukázané, že tento dňa 09.03.2017 na základe rozhodnutia strednej školy z dôvodu jeho veľkej absencie ukončil štúdium na strednej škole. Súd mal na základe lustrácie v Sociálnej poisťovni preukázané, že odporca Q. A. je zamestnaný od 18.04.2018, aktuálne pracuje v spoločnosti E. W., B.. T.. Y.. od 01.03.2019, pričom jeho priemerný mesačný zárobok je cca 540,- Eur. Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril, opakovane sa nezúčastnil na nariadených pojednávaníach a nepredložil súdu žiadne iné požadované doklady, preukazujúce opak tvrdenia navrhovateľa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vyhovel návrhu navrhovateľa a rozhodol o ukončení jeho vyživovacej povinnosti voči odporcovi s účinnosťou od 05.06.2017 tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

23. Podľa ust. § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).